

Son Serçe Kuşları

— redfer · 20 Ekim 2024

Peygamberimiz H.Muhammad Mustafa (s.a.v)in hatırasına ithafen. Serinin yirmi birinci babı

gergeflere dizili yoksulluklar
birkaç satıra sığmaz ki
geceydi ve yalnızdılar
dertleri yığın yığın
lime lime ayaz
karanlıkilmek ilmekti
gece çok ağırdı
çare erişirmeye gittiler
ikişer beşer, bir akşam vakti

hasretin avlusunda uyuyan ürkek serçe misali
muhtaçların gölgeliğinden özlem iklimlerine vardılar
şurada bir avuç imbat
burada bir tutam çığlık

uçurum kokan dalgın ellerde
ikiye bölünürken bir somun

rüzgar giyimli çöllerin son devriyesi açlıktı
rehin akşamlarda
dil ile deşilen gönül yaralarıydı
son haykırıyla
birlikte vardılar son menzile

gökyüzünde son ıslak buluta gülümserken
vurulan son serçenin umutsuzluğunu bitirmek için
bir hilal aydınlattı ilkin
gönüllerin içini
ve esrarlı dalgalar vurdukça
vurmadaydı başlarını taşlara
son sükun için

yapayalnızdılar
dağlara alacalar, sevdalara kül düşmekteydi
ıssız sıcaklara muhtaçtı yetimler
göğüslerindeki en derin nefesler duyulmuyordu

acıdan bihaberdi
kendi kalabalığında hep yalnız yaşamaya mahkum olanlar
ayaz iliklerine değmişti
lambasız yerlerde bilaller ağlaşıyordu
dolunay gecelerini infaz etmedeydi yoksulluk
günlerin çarmıhından kan damlıyordu gariplerin başına

ağır ve sessiz akan ırmaklarca çoğalıyordu
tam gençliklerinden vurulmuştu ömürler
ayrılık cümleleri kuruyordu hep
iyiliğin ıssız eteklerinden uçup gitmişti
son serçe kuşları

çığlıklarını yumruklayanların sesine
yusufçukların kanadından melekler düşüyordu
her akşam yeni baştan
kısık nefesinde pervaneler yanıyordu
ısıtı alınmış bir ateşti göz yaşı

*

müşriklerin şiddetli işkencelerine maruz kalan
ilklerden biri
bilal bin rebah hazretleriydi
müslümanların amansız düşmanı
ümeyye b. halef'in kölesiydi
hazret-i ebu bekir vasıtasıyla islamla şereflenmişti

bir anda gönlünü çepeçevre saran iman nuru
hazret-i bilal için
hadsiz bir cesaret kaynağı oluvermişti
öyle ki,
bir köle iken
efendisinin ve müşriklerin her türlü baskı
işkence ve eziyetlerini
hiç sayarak
açıkça ilan etti müslümanlığını

imanın girmediği kalp taştan daha katı
Allah korkusunun bulunmadığı vicdan
kayalardan daha hissizdi
böyle bir kalp ve vicdana sahip bir insanda
acıma, şefkat ve merhamet ne arardı
o insan, artık bu haliyle manen canavarlaşmış
hatta canavarları bile geride bırakmıştı

islamın diğer bütün amansız düşmanları gibi
ümeyye bin halef de böyle bir vicdanın sahibiydi
ve hazret-i bilal onun kölesiydi
bu merhamet yoksunu adamın nazarında
hz. bilal'in kendisini yaratan
tek Allah'a iman etmesi
peygamberi hazret-i muhammed'e
sadakat elini uzatması büyük suçtu

bunun için de o,
en amansız işkencelere tabi tutuluyordu
bazen yirmi dört saat aç, susuz bırakılıyor
bazen boynuna ip takılarak
mekke'nin ücretle tutulan çocukları tarafından

dolaştırılıyordu sokak sokak

ümeyyenin bütün bu gayretleri boşunaydı
hazret-i bilal bir kere iman etmişti
Allah'a teslim olmuştu
gönlü resulullahın muhabbetiyle gülşen olmuştu
onun için bu eziyet ve işkenceler altında
inim inim inlerken bile
davasını müşriklerin yüzlerine yüzlerine
haykırmaktan geri durmuyordu

ehad...ehad
Allah birdir
Allah birdir

inancından her türlü eziyete rağmen
zerre kadar taviz vermiyordu
her seferinde efendisi ümeyye
kavurucu sıcaklar altında sırtını
güneşin sıcaklığından ateş parçası haline gelmiş
kızgın taş ve kuımlara sürtüyor
ağızına güneşte kurumuş bir lokma et verdikten sonra
göğsüne kocaman bir kaya parçası koyduruyordu
ve şöyle diyordu

andolsun ki sen ölmedikçe
yahut muhammed'i
onun dinini inkar ve reddederek
lata, uzzaya tapmadıkça
bu azabı üzerinden eksik etmeyeceğim

vücudunun bütün zerreleriyle adeta
bir iman abidesi kesilmiş olan hazret-i bilal
ölümü göze alarak şöyle haykırıyordu

ben, lat ve uzayı tanımam
ehad...ehad
Allah birdir
Allah birdir

bu sözleri duyan ümeyye
büsbütün çileden çıkıyor
hazret-i bilal'in işkencesini
bayılıp kendinden geçinceye kadar arttırıyordu
sonra da çekip gidiyordu

hazret-i bilal nice sonra kendine geliyordu
bütün bu dayanılmaz eziyetlere
bu çekilmez işkenceye karşı tek dayanak noktası
o haşmetli ve azametli imanıydı

iman, evet
kainatı kabza-i tasarufunda tutan
Cenab-ı Hakka iman
Onun sonsuz kudretine itimat
insan için sarsılmaz, yıkılmaz bir dayanak noktası

iman hem nurdu, hem kuvveti
hakiki imanı elde eden
kainata meydan okuyabilirdi
bu hakikati bütün dünyaya ilan ediyordu
hz.bilal

yine bir gün
ümeyye bin halef in onu
işkenceden işkenceye uğrattığı sırada
oradan geçen hz. ebu bekir
gördü bu durumu
ümeyye'ye seslendi
sen hiç Allah'tan korkmaz mısın
bu zavallıya
daha ne zamana kadar işkence edeceksin

ümeyye hiddetlenerek
onun itikadını sen bozdun
kurtulmasını istiyorsan
onu satın al da kurtar

hz. ebu bekir
ey ümeye, benim
senin dininden siyah bir kölem var
bundan daha güçlü, daha kuvvetli
onu al
bilali bırak
kabul eder misin

ümeğe...
kabul ettim
sonra da gülerek
vallahî, kölenin karısını da vermedikçe olmaz
hz. ebu bekir
olur...dedi

ümeğe yine sinsî sinsî güldü
ve vallahî, bana kölenin karısı ile birlikte
kızını da vermedikçe olmaz
hz. ebu bekir, bu teklife de
cevap verdi olur...diye

azılı müşrik ümeğe,
adeta işi yokuşa sürmek istiyormuşçasına
bu sefer haince gülüşler arasında
şu istekte bulundu

vallahî, bana onlarla birlikte
200 dinar da üste vermedikçe olmaz

onun bu durumuna sinirlenen
hz. ebu bekir hiddetle
sen, ne utanmaz adamsın
boyuna yalan söyleyip duruyorsun

ümeğe bu defa
hayır, lata ,uzzaya ant olsun ki
artık bunları bana verirsen
dediğimi yapacağım

hz. ebu bekir
onların hepsi senin olsun dedi
ve hazret-i bilali
o zalim adamın elinden kurtardı

peygamber efendimiz
ya eba bekir
onun üzerinde bir hakkın olacak mı
hayır, ya resulallah
onu azat ettim

hz. ebu bekir
bir müddet sonra
onun gibi
köle olan annesi hamameyi
satın alıp azat etti

hazret-i bilal-i habeşi
resulullah efendimizin has müezzini
bir an olsun onun yanından ayrılmak istemezdi
fahri kainat'ın dar-ı bekaya irtihalleri üzerine
zatına yüksek muhabbetinden dolayı
medine-i münevvere'de kalmaya tahammül edemedi
oradan ayrılmaya mecbur kaldı
bu esnada halife hz. ebu bekir
yanında kalması için ısrar edince

ya eba bekir,
beni,kendin için satın aldınsa yanında tut
yok eğer Allah rızası için satın aldınsa,
serbest bırak da gideyim
Allah yolunda cihat edeyim
hz. ebu bekir, kendisine müsaade etti
hazreti bilal de şam'a gitti
orada vuku bulan gazalara iştirak etti

redfer